[Mr. P. G. Narayanan Unnithan.]

In regard to smuggling of tobacco and beedi tobacco, it was suggested that the best method to stop it would be to abolish the duty on tobacco. I do concede that there will be no smuggling where the article is not dutiable. But that will mean a great loss to Government which it will not be possible to make up otherwise.

Mr. A. Easwara Pillai: Can it not be made up by realising rentals from the shops given to the persons?

Mr. P. G. Narayanan Unnithan: Sir, it is the independent shop system that is being tried in Cochin and we find that they are getting less than one-fifth of what we are getting under the present system. Difficulty of collection of rentals, unlike import duty, has to be considered.

President: The question before the House is that Government be granted a sum of Rs. 7,09,732 under Demand I—Excise.

The motion was then put and carried. The grant was made.

DEMAND II—LAND REVENUE AND TAXES ON INCOME.

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 8,21,670 under Demand II—Land Revenue and Taxes on Income.

Mr. M. Sultan Muhiadheen: സർ, പോക്കുവരവുകേസുകൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിനു താമസം വരുന്നതുകൊണ്ടു് നാലും അഞ്ചും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു് വിലകൊടുത്തുപോയ വസ്തുക്കൾപോലും മൻജന്മിയുടെ കരക്കുടിശികക്കായി ലേലത്തിൽ വിറ്റുപോകുന്നുണ്ടു്. ക്രമത്തെ, മരിച്ചുപോയ പട്ടാളാരന്മാർക്കു പകരം അവരുടെ അവകാശികളുടെ പേർ ക്രമത്തിൽ ചേർത്തു പേരു പിടിക്കുന്നതിനു താമസം വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു വസ്തുടമസ്ഥന്മാർക്കു കരക്കുടിശികക്കു ലേലം വയ്ക്കുന്ന വിവരം തന്നെ അറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്നതിനും തൻമൂലം അനേകം വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ പോകുന്നതിനും ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. വിശേഷിച്ചും സാമ്പത്തികാധഃപതനം അതിന്റെ മൂർധന്യത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇതു വളരെ കഷ്ടമായ ഒരു സംഗതിയുമാണു്. ചില വസ്തുക്കളിൻനിന്നും സർക്കാരിലേക്കും ശ്രീപണ്ടാരവകയ്ക്കും ഇങ്ങനെ രണ്ടുതരത്തിൽ കരം ഈടാക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ കരം പിരിക്കേണ്ടതു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അധികാരികൾ ആണെങ്കിലും അവരുടെ മേലധികാരി ഡിവിഷൻപേഷ്കാരാണു്. ഇങ്ങനെ രണ്ടധികാരികളെക്കൊണ്ടു് കരം പിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ കരക്കുടിശികക്കായി രണ്ടു് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിനു വക്കുകയും മുന്നും പിന്നുമായി ലേലം നടക്കുകയും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇതുനിമിത്തം അപ്രകാരം ലേലത്തിൽ പിടിക്കുന്ന ആളുകൾ തമ്മിൽ ആ വസ്തുവിന്റെ ജന്മാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും പതിവാണ്. അതുകൊണ്ടു സങ്കേതം ജോലിതാലൂക്കു തഹശീൽദാരെ ഏല്പിച്ചു സങ്കേതം തഹശീൽദാരന്മാരെ കുറയ്ക്കുകയും ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെതന്നെ കരം പിരിയ്ക്കുക മുതലായ ജോലികൾ സങ്കേതം അധികാരികളെക്കൊണ്ടും തന്നെ നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു അധികം സൌകര്യം എന്നു മാത്രമല്ല ഗവണ്മെന്റിനു ലാഭവുമാണ്.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Sir, in recent years the size of the Travancore Government Gazette is noticed to be a very big thing and at times it is being issued in more than one volume. On a perusal of the Gazette, it is seen that the major portion of the sheets are utilised for publishing notifications regarding revenue sales. If any stranger would look into our Gazette, he will certainly feel that we Travancoreans are a set of unbusinesslike men who do not even care to pay the land tax. We have no reason to complain that the incidence of taxation of land in Travancore is in excess except in regard to the Taluks of Shencottah, Tovala and Agasteeswaram. On a reference to the various sheets of the Gazettee it may be found that the notifications issued from the Taluks of Shencottah and Tovala are very few whereas the notifications issued from the other Taluks are too numerous to mention. Why is it? Is it because, the people of Shencottah and Tovala are rich enough to pay or that they are more business-like? I would say that Tovala and Shencottah being close to the British Indian Taluks, the people there have learnt the lesson regarding the procedure that is being adopted there, where as people in other taluks that is to say, the tax-payers in other taluks are not conversant with what is going on in British India. We cannot say that the tax-payers in the taluks nearer to British India are in any way better fitted to pay promptly than the people of other taluks. I would suggest that the Government would investigate into the real causes for the non-payment of taxes by these people and if it is found that it is really the want of business-like habits of the taxpayer, I would suggest that the Government may introduce the system that is in vouge in British India into Travancore also.

Another point which I may bring to the notice of Government is in regard to the sales, in pursuance of the Revenue Recovery Act. Now the procedure is too cumbersome. The people of Travancore are not at all afraid of the revenue sales. But in Shencottah and Tovala, the taxpayer there is even ashamed of getting demand notices. Whereas, in other parts of Travancore,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar.]

the people are not at all afraid of geting demand notices, or even sales taking place, because the law is so very elastic. I would say that the law should be made more stringent. It should be similar to the sales that are being conducted by the Civil Courts of the land. Even if a man goes to purchase a land as a consequence of the revenue sale, there is no knowing when he is going to get possession of the property or when the sale will be confirmed. Such a procedure ought not to be adopted.

As regards porambokes, I would submit one suggestion. The condition of the the village roads, waterways etc., has become miserable. Most of them have been encroached upon indiscriminately by the people living on the sides of these porambokes. The action taken by the revenue authorities in this matter is very unsatisfactory. If this condition is allowed to continue for a few years more, there will be no roads or waterways in the rural areas. Therefore, strict orders should be issued to detect all poramboke encroachments and see that the offenders are brought to book.

Another point I want to bring to the kind notice of Government is about the redistribution of the taluks of the State. The present adjustment of taluks for revenue purposes was made at a time when there were no means of communication in Travancore. Now, we have got a network of roads and there are vehicles of every sort to take us from place to place speedily. Under the circumstances, there is no necessity for so many taluks in Travancore. When we also compare the extent and area of a taluk in British India, one could easily come to the decision that three or four taluks of our Stat could be amalgamated into one. Such is the size of one Taluk in British India.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member the size of which Taluk in British India is three or four times the size of our taluk?

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: I have only stated a general idea in the matter.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member whether he knows about the amount of collection that is made from a taluk there?

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Collections are being made by the Proverthicars and we may have more Proverthicars here also. The only thing is that a number of high paid officers could be reduced. That being the case, I would suggest that an investigation into the possibility of reducing the number of taluks may be made and thus the possibility for retrenchment in the matter of expenditure may be tried. With these observations, I support the demand.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kalloor Narayana Pillai (*Mavelikara and Thiruvalla* cum *Pathanamtitta*) : സർ, സക്കാർവക പുറമ്പോക്കുസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ആസ്ഥലംപതിച്ചു കിട്ടുന്നതിനു അതൊരവകാശമായി തീരുന്നതല്ലെന്നും പുറമ്പോക്കുസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ഗൗരവതരമായ തെറ്റായി കരുതുമെന്നും അന്യത്ര പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. അതിനും പുറമെ ആവക സ്ഥലങ്ങളിലെ മേഘ്ണാവകാശം കൈമാറ്റം ചെയ്താൽ വാങ്ങുന്നയാൾക്കു ഒരു പ്രത്യേകയവകാശം സിലിക്കുന്നതല്ലെന്നു അടുത്ത കാലത്തു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു ജി. ഒ. പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായും അറിയുന്നു. മേലാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കൈയേറ്റങ്ങളെ തടയുന്നതിനായി ഇത്തരത്തിൽ ഒരു ജീ. ഒ. പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനെ നീതീകരിക്കാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ പത്തും പന്ത്രണ്ടും കൊല്ലങ്ങളായി ഒ ഒ ഏക്കർ സ്ഥലം ഒരാൾ പുതുവൽ പതിപ്പിച്ചു കൃഷിയും ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. ഒരു പക്ഷെ ഒന്നോ രണ്ടോ ഏക്കർ സ്ഥലംകൂടി കൂട്ടുതലായി പുറമ്പോക്കിൽനിന്നും അയാൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കാം. അങ്ങിനെ ദീർഘനാളായി കൈവശാനുഭവത്തിലിരിക്കുന്ന ഇത്തരം വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ഗവണ്മെൻറിനു വലുതായ നഷ്ടം ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതിനോടു് യോജിക്കാമെങ്കിലും ഇങ്ങനെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ സങ്കടത്തെക്കൂടി ഗവണ്മെൻറു പരിഗണിക്കേണ്ടതാണു്.

കരക്കുടിശികക്കായി പ്രവൃത്തികാരന്മാർ രസീതുകൾ കൊടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മുൻകുടിശികക്കു ഫ. ഏ. നു. എന്നു എഴുതുന്നു. തന്നാണ്ടത്തെ കുടിശ്ശികക്കാണെങ്കിൽ ഫ. ഏ. ഫ. എന്നെഴുതുന്നു. ഇതിൻെറ അർത്ഥം ഈ നാട്ടുകാർക്കു് മുഴുവൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

Mr. K. M. Kesavan : കരംപറ്റു രസീതിൽ കുടിശിക എന്നു ഒരു കാളമുണ്ടല്ലൊ. അതിൽ ഇതിൻെറ വിവരം കുറിക്കുന്നില്ലെ?

Mr. Kallur Narayana pillai : അങ്ങനെ ഒരു കാളമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞ തരത്തിലാണു് സാധാരണ എഴുതാറുള്ളതു്. ഫ ഫ ർ-ലെ കുടിശികയെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഫ ഫ ൪-ലെ കുടിശിക എന്നൊ എഴുതിക്കാണുന്നില്ല. അതിനും വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും കൊടുക്കണമെന്നു പക്ഷിക്കുന്നു.

ഫ ഫ ഫ ൪-ൽ ഏകദേശം ഫ ൦ ലക്ഷം ഡിമാൻറു നോട്ടിസുകളും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ ഏതാനും ഭാഗം പ്രവൃത്തിക്കുച്ചുരിയുടെ മുൻവശത്തുവച്ചുതന്നെ വലിച്ചുകീറുകയാണു പതിവു്. ആളിനെ നേരിട്ടു കാണുകയില്ല. ഡിമാൻറുനോട്ടീസുകളെല്ലാം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai].

ആളിനെ നേരിട്ടു കണ്ടുതന്നെ നടത്തണം. ജപ്തിനടപടികളും ആളുകളെ നേരിട്ടുകണ്ടുതന്നെ നടത്തേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ല. കരക്കുടിശിക നടപടികൾ നിയമപ്രകാരം നടത്തുന്ന പക്ഷം ജംഗമജപ്തി, വിളവുജപ്തി ഇവ രണ്ടും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമെ സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ ലേലം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങാവൂ. എന്നാൽ ശ്രീമാൻ അനന്തശിവയ്യർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ രണ്ടു നടപടികളും ശരിക്കു നടത്തിയിരുന്ന എങ്കിൽ ഗസറിന്റെ പേജുകൾ അമിതമായി വർദ്ധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

Mr. C. N. Thuppan Namboodiri (*Travancore jenmies*) : സർ, ജന്മിക്കരം സെറ്റിൽമെൻറു സംബന്ധിച്ചു് ചില സൂചനകൾ പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. ജന്മികുടിയാൻ ആക്ടു് ഭേദഗതിനിയമം പാസായിട്ടു ഇപ്പോൾ ന്യ-ാ വർഷത്തോളം ആയിട്ടുണ്ടു്. അതുമുതൽ ജന്മിക്കരം സെറ്റിൽമെൻറു് ഇവിടെ ആരംഭിക്കുകയും ഇപ്പോൾ അതു ഏറെക്കുറെ പൂർത്തിയാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വർഷത്തിൽതന്നെ അതു പൂർത്തിയാക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. ചില താലൂക്കുകളിൽ അതു പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ടു്. ചിലടത്തു പട്ടയങ്ങൾ കൊടുത്തുവരുന്നുമുണ്ടു്. ഈകാലത്തിനകം ഈ വിഷയത്തെസംബന്ധിച്ചു് ജന്മിമാരിൽനിന്നും യാതൊരു നിവേദനങ്ങളും ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടന്നുപോകുമെന്നു ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കാൻ തരമില്ലാതിരിക്കുന്നു. ഒരുദാഹരണം ഞാൻ പറയാം. കോട്ടയം താലൂക്കിൽ സെറ്റിൽമെൻറു് മിക്കവാറും തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. കുടിയാന്മാരുടെ സ്റ്റേറ്റുമെൻറുകൾ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു കുറെ പരിവുകളെല്ലാം തീർച്ച ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ജന്മിക്കരം തിട്ടപ്പെടുത്തിവന്നപ്പോൾ ഏതാനും സംഖ്യകൾ കുറവായി തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണെന്നാണു എന്റെ അറിവു്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെ കുറയ്ക്കുന്നതിൻ ഗവണ്മെൻറാഡർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. കാലും, കാലിനു താഴെയുള്ള സംഖ്യകളും കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറാഡർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടത്രെ.

Rajyasevapravina M. K. Nilakanta Aiyar: ഈ പറഞ്ഞ ഗവണ്മെൻറാഡർ എന്താണെന്നു മനസ്സിലായില്ല.

Mr. C. N. Thuppan Namboodiri : ജന്മിക്കരം തിട്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കാലും അരയ്ക്കാലും പണങ്ങളെല്ലാം വരും. അതെല്ലാം വിട്ടുകളയുന്നതിനാണു ഗവണ്മെൻറു് ആഡർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നാണു എന്റെ അറിവു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rajyasevapravina M. K. Nilakanta Aiyar : അങ്ങി നെ ഓർഡർ ഒന്നുമില്ല.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan (*Nominated*) : ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നോ, അതോ, അനുഭാഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നോ, ആരിൽനിന്നാണ് മെമ്പർക്ക് ഈ അറിവു ലഭിച്ചത്?

Mr. Thappan Namboodiri : ഒരു ജന്മിക്കരം ക്ലാക്കാണ് എന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞത്. അപ്പോഴാ ഞാൻ ചോദിച്ചു, കുടിവയ്ക്കുന്നതിന് ഓർഡർ ഒന്നുമില്ലെ? ഇല്ല, കുറയ്ക്കാൻ മാത്രമേയുള്ളു എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. കാൽ, അരയ്ക്കാൽ ഇതൊക്കെ നിസ്സാരസംഖ്യയല്ലെ എന്നു ഞാനും. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഭാഗ്യവാന്മാരായ കുടിയവസ്തുക്കളെ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുടിയവകാശികൾ ജന്മിക്കരത്തെയും വീതം വെയ്ക്കുമ്പോൾ ചെറിയ ചെറിയ അംശങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോ നിസ്സാരമായുകയും ജന്മിമാർക്ക് കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ മൊത്തത്തിൽ അവർക്ക് വമ്പിച്ച നഷ്ടം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും.

ജന്മിമാർ സ്റ്റേറ്റുമെന്റുകൾ കൊടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവയ്ക്കായൊരു രസീതും കൊടുക്കുക പതിവില്ല. ആധാരവും സ്റ്റേറ്റുമെന്റും ക്ലാർക്ക് കൊടുക്കും. ചിലപ്പോൾ രണ്ടും മൂന്നും സ്റ്റേറ്റുമെന്റുകൾ കാണും. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഫയലിൽ കെട്ടിവിടുകയേ ഉള്ളു. കരംപതിവ് ചുരുന്നതിൽ ഒരാധാരത്തിൽപ്പെട്ട മൂന്നും നാലും പേർ സ്റ്റേറ്റുമെന്റുകൾ കൊടുത്തു എന്നു വരാം. എന്നാൽ മൂന്നുപേരുടെ കായ്മ തീർച്ച ചെയ്തിരിക്കയുള്ളു. പിന്നെ അതങ്ങു തള്ളും. പിന്നീട് ആ ആളിന്റെ പേരിൽ കരം പതിവു നടപടികൾ നടത്തിത്തുടങ്ങും. ഇത്തരം ന്യൂനതകൾ സർവസാധാരണമായി കാണുന്നുണ്ട്. ലാൻഡ്റവന്യൂകമ്മീഷണരോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരൊ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ജന്മിക്കരം ഫയൽ നോക്കുക പതിവില്ല. അതു അവരുടെ കുറ്റമല്ല. അവർക്ക് ജന്മിക്കരവുമായി ഒരു പരിചയവുമില്ല. ഞാൻ ഇക്കാര്യം ഇവിടെ പറഞ്ഞത്, ഒരു കാര്യം വെളിവാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു. ജന്മിക്കരം പട്ടയം മുഴുവൻ തീർത്താൽ പിന്നെ ഒരു സർവെ. നമ്പരിനു വേണ്ടി സിവിൽകോടതിയിൽ വ്യവഹാരത്തിനുപോകണം. അതിനു സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റു ജന്മിക്കരം സെറ്റിൽമെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചു ലാൻഡ്റവന്യൂഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സന്ദർശിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ജന്മിക്കരം കായ്ക്കുറുപ്പുകൂടി വേണ്ടവിധം പരിശോധിക്കണമെന്നുള്ള കർശനമായ ഓർഡർ കൊടുത്തും മറ്റു വിധത്തിലും വേണ്ട വിധം ശ്രമം പതിപ്പിക്കണമെന്നു ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kottoor Kunjukrishna Pillai: Sir, I wish to speak a few words while we are on this demand. Perhaps it has to be pointed out that the list of defaulters is becoming larger and larger it is very sorrowful to find the volume of the Gazette getting bigger and bigger. Its size can be compared only with the extraordinary activity of the Legal Remembrancer who produces another volume of the Gazette, *viz.*, that of the bills published and passed. One volume of the Gazette is due to the Legal Remembrancer's effort and another and a bigger volume for the defaulters of the land tax. I do not agree with my friend Mr. Ananthasiva Aiyar in thinking that it is because of the lack of businesslike habit or of unwillingness of the land owners that they do not pay tax in time. It must be clearly understood that the difficulty of the people of the coastal taluks in the matter of payment of tax is not like those of the people in the taluks for example of Shencotta and other taluks in South Travancore. The people in those parts reiterate the question of the burden of tax and very often brings it to the attention of Government. And comparatively, production is better in those parts and if a man is businesslike it may be possible to pay the tax in time. Sir, in Shencotta and other places there may not be very small land owners. In Shencotta as it is in British India, people may either be landless or big land owners who may be paying tax in a lump. So, in those areas there may not be such a large number of defaulters. I want to stress upon the attention of Government that the real difficulty in the payment of tax is for the people of the coastal region. The problem is becoming more and more difficult with the people of the coastal regions. We find that on account of cocoanut pest certain areas are completely devastated and yet we have to pay the tax at the rate fixed at the time of the settlement. Sir, it may be very difficult at this juncture to begin a re-settlement operation. If it is not possible to conduct a scientific re-survey, I think it is absolutely necessary that there should be at least a re-assessment temporarily for some years which will shift the unnecessary burden from the man who is not able to pay to those owners of lands who are not properly assessed. Government also will get the necessary money. The poor people are waiting for a re-settlement. I refer particularly to the *Cherikkals* which pay nominal tax.

The President left the hall and Mr. M. Govindan, one of the Panel of Chairmen, took the Chair.

A large number of new plantations have come into existence. If Government thinks that there is financial or any other difficulty for a re-survey at this juncture, I think it will be possible to have at least a re-assessment on the basis of production. I think

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

it is absolutely necessary. It may not be very scientific or very accurate. But it can be equitable and it will shift the burden of taxation from the poor people who are not able to pay and it will also not allow some persons escaping the assessment. The problem confronting the coastal regions is not very much agitated. The people there are negligent. They keep on paying the tax. They pay the tax with penalty. They wait till the land is sold in auction. Then they go to the Land Revenue Commissioner or Government with a prayer to set aside the sale. They pay a very much larger amount to the Government by way of stamp fees and other dues. They pay the tax at last when it is possible or leave the lands to be auctioned for very negligible amounts. It is not right, or fair, to take stringent measures with regard to the collection of tax from these people. There is real difficulty and as my honourable friend Mr. Kalloor Narayana Pillai suggested there are other difficulties with regard to the payment of tax. As suggested by him the demand notices do not generally reach the persons to whom they are intended. They merely add to the burden of the poor people. If the pakuthy officers could be asked to go round and make a demand to the persons before they issue the notices, though the rule is that the land owners should pay the tax in the pakuthy office, I think, considering the habits of our people a good deal of the default could be avoided. In this way more tax could be collected. But that may be entailing further expenditure on Government and in a way reducing the income that may be got by the issue of demand notices. But considering the position of the agriculturists in this country, I think it is absolutely necessary that a more lenient view should be taken and they should be given further opportunities for the payment of tax. We should not increase the burden of tax payers. I can assure Government that it is not on account of the unwillingness but because of their inability to pay the tax that the poor people make the default. It may be asked very legitimately and it may be sound and logical too, why is it that an agriculturist is not able to pay his tax of one rupee when he spends so much on various other items. Perhaps he may be going for a cinema or may be spending half a rupee to witness a wrestling contest. The question is why he cannot pay the land tax when he is able to find money for these wasteful expenditure. But it may be really difficult to find money to meet the legitimate demands due from us.

Often we find that, every man would realise this in his own life. Even Government officials would realise it often times when the question of payment comes. That fact cannot be put forward against the agriculturists and the land owners and say that they must suffer or they must be coerced further. That may be easily

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kottoor Kunjukrishna Pillai].

said. But Government may not put it into practice as my honourable friend Mr. Anantasiva Aiyar with facile ease propounded from his secure seat on the non-official side. I think, Sir, the time must come when we have to take up the question of re assessment on an equitable basis. At a time when the prices are low and when the income of the agriculturist is at its lowest ebb, this will be the proper time to fix a normal rate of taxation in conformity with what the agriculturist is getting from his land. The lands which yielded well at the time of the settlement are yielding very little now. They are not yielding even for the payment of tax. The cocoanut pest has affected considerable extents of lands and the yield from those lands are practically nothing. In some places there are no trees at all. These are also, taxed as in the good old days. On the other hand vast regions which can pay escape from taxation. I think, instead of aiming at scientific perfection in regard to re-survey and re-settlement, a temporary shift from the undeserving to the deserving should be made in regard to the assessment of land. It is high time that Government should consider the possibility of re-assessment on the basis of the present yield of the land. With these words I support the demand.

Mr. Kuriyppe : സർ, കഴിഞ്ഞ ൫ വർഷത്തിനിടയ്ക്ക് ഗണനീയമായ ലക്ഷം രൂപ ഗവണ്മെൻറു കരം ഇളവു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. അതു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ കാരുണ്യംതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതിൽ ൫൹ ശതമാനവും തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. എനിക്കു അതിൽ യാതൊരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമില്ല. ഈ വർഷം കരം ഇളവു ചെയ്യുന്നകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ ചില താലൂക്കുകളിൽ പതിയണം. അവിടെ കൊട്ടകാറുനിമിത്തം പല സ്ഥലങ്ങളിലും വളരെ നാശങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ കരം ഇളവുചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനു ശേഷം വെള്ളപ്പൊക്കവുമുണ്ടായി; പറവൂർതാലൂക്കിൽ, എന്റെബഡ്ഡറു സ്പീച്ചിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ പുത്തൻവേലിക്കര എന്നസ്ഥലത്തു കൃഷിക്കു വളരെ നാശങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ തക്കതായ സഹായം ചെയ്യുകൊടുക്കാത്തപക്ഷം ആളുകൾക്കു വളരെ വിഷമതകരം നേരിടുന്നതാണ്. അവിടത്തുകാർ ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഗവണ്മെൻറിലേക്കു് പല ഹർജികളും കമ്പികളും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. കരം ഇളവുസംബന്ധിച്ചു ഒരു സ്റ്റേറുമെൻറിൽ ദേവികുളം താലൂക്കിലെ ഗ്രാസ് ലാൻഡ് ഒരു ഏക്കറിനു ൫ രൂപവച്ചു് പതിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഇതുവരെ പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല. ഇനി എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ളതു് പുതുവൽപതിവിനെ സംബന്ധിച്ചാണു്. അതിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കണം. അതുസംബന്ധിച്ചു് പല കുഴപ്പങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടു്. ൫൦൦൦൦ ഏക്കർ ഉള്ള ഒരു ബ്ളാക്കിൽ പലർക്കായി പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു് നടപടിനടത്താൻ വരുന്ന റവന്യു ഇൻസ്പെക്ടരൊ, പാർവത്യകാരൊ ഉദ്ദേശക്കണക്കിൽ സ്കെച്ചുകൾ തയ്യാറാക്കി, മഹസർ എഴുതിക്കൊണ്ടുപോകുകയാണു പതിവു്. അതുത്തിക്കുപ്പപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെവരുമ്പോൾ വസ്തുക്കൾ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കാതെ അന്യോന്യം പ്രവേശിക്കാൻ ഇടവരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് സർവെചെയ്തു തരിക്കാത്തസ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവയ്ക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രാരംഭസ്കെച്ചുകൾ ഒരു വലിയ മാപ്പിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമം അനുസരിച്ചുപോലും സാധാരണ ചെയ്യാറില്ല. അതുകൂടാതെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലം ഒരാൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ അതുസംബന്ധിച്ചു് എന്തെങ്കിലും ആക്ഷേപം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു് അറിയിക്കുന്നതിനു ഒരു നോട്ടീസ് അയക്കുന്ന പതിവുണ്ടു്. അതിൽ ഇത്ര ഏക്കർ, ഒരാൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ പോകുന്നു, എന്നല്ലാതെ ഏതു ഭാഗത്താണു് കൊടുക്കുന്നതു്, അതുടെസ്ഥലത്തിനു സമീപത്താണു്, എന്നും മറ്റുമുള്ള പൂർണ്ണ വിവരങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് വളരെ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഇതുകൂടാതെ അതിരുകൾ തെളിക്കാത്തതുകൊണ്ടു റവന്യു ലാൻഡും ഫാറസ്റ്റ് ലാൻഡും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാതെ പല കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ ബൗണ്ടറികൾ ശരി ആയി തിരിച്ചിടേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് റവന്യു റിക്കാർഡിനെ സംബന്ധിച്ചാണു്. അതു ശരിയായവിധത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ല. സെറ്റിൽമെൻറിൽ തരിശായി രേഖപ്പെടുത്തി കാണുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളും വിസർവിനകത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സമയാസമയങ്ങളിൽ റിക്കാർഡിൽ ശരിയായിട്ടു എഴുതി സൂക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു്. പള്ളിവാസലിൽ സർവെ വകയ്ക്കു കുറെ സംഖ്യ ചെലവാക്കിയതായും ഇനിയും കുറെ ചെലവാക്കാൻ പോകുന്നതായും ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ ചെലവു മുഴുവനും ജനങ്ങളാണു വഹിക്കുന്നതു്. ചെയിൻമാൻ വേജസ് ഇനത്തിൽ ൫൦൦൦ രൂപയോളം കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. എന്നാൽ ചെയിൻമാന്റെ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതു് മിക്കസ്ഥലത്തും ജനങ്ങളാണു്. എങ്ങിനെയാണു ഈ ഇനത്തിൽ ഇത്രയും രൂപ ചെലവാകുന്നതു് എന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. K. Kuriype.]

സർവെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ പ്യൂൺസ് ധാരാളമുണ്ട്, ചങ്ങല പിടിക്കുന്ന ജോലി അവർക്ക് നിർവഹിക്കാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ സർവ്വെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നാല് ഹെഡ് സർവേയർമാർ ഉണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടുള്ള ആവശ്യം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനും പുറമെ, സർവെ സൂപ്രണ്ട്, അസിസ്റ്റൻറ് സർവെ സൂപ്രണ്ട്, മാനേജർ ഇങ്ങിനെ മൂന്നു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുടി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഉണ്ട്. ഈ മൂന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും ആവശ്യം ഉണ്ടോ എന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു സർവെ സൂപ്രണ്ടു മാത്രം ധാരാളം മതിയാകും. വേണമെങ്കിൽ ഒരു മാനേജരുംകൂടി ഇരിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. അസിസ്റ്റൻറ് സർവെ സൂപ്രണ്ടിൻറെ ആവശ്യം തീരെയില്ല.

കരത്തിനുവേണ്ടി ലേലത്തിൽ വിൽക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്ക് സന്തു കൊടുക്കുന്നതിനു വളരെ താമസം നേരിടുന്നുണ്ട്. ഇതു കഴിയുന്നതുംവേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കേണ്ടതാണു. കാന്തല്ലൂർ പകുതിയിൽ ഒരു പ്രവർത്തിക്കച്ചേരിയുണ്ട്. പ്രവർത്തികാർ അവിടെ വരികയൊ റിക്കാർഡ് അവടെ സൂക്ഷിക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നില്ല.

എനിക്കു രണ്ടുവാക്കുകൂടി സംസാരിക്കുവാൻ സമയം കിട്ടണം.

അവിടെയുള്ള റിക്കാർഡുകൾ പാർവത്യകാരുടെ വീട്ടിലാണ് സൂക്ഷിക്കുന്നതു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് ഉറപ്പുള്ള ഒരു കെട്ടിടം കെട്ടികൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു.

Mr. Ananthasiva Aiyar: ആനയുടേയും കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടേയും ഉപദ്രവംകൊണ്ടാണൊ പാർവത്യകാർ അവിടെ താമസിക്കാത്തതു് ?

Mr. E. K. Kuriype: അതുകൊണ്ടു താമസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ലല്ലൊ. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉറപ്പുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയിച്ചുകൊടുത്തു് റിക്കാർഡുകൾ അവിടെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾകൊടുക്കണം. അവിടെ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ ശല്യം ധാരാളമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു അവിടത്തെ താമസക്കാരായ ജനങ്ങൾക്കു തോക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാൻ ലൈസൻസ് കൊടുക്കണം. ഇപ്പോൾ അത്യാവശ്യക്കാർക്കെല്ലാം ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽകൂടി ഗവണ്മെൻറിൻറെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. K. M. Kesavan: സർ, ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാനുള്ള പല സംഗതികളും എൻറെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാർതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : Sir, I rise to a point of order. May I know whether the honourable member is entitled to speak in Malayalam as he has been all along speaking in English?

Chairman : There is a ruling that a member who starts in one language should continue in that language. But I give a special permission to the honourable member to speak in Malayalam as it might be more suitable for him with reference to the subject of the debate.

Mr. K. M. Kesavan : എങ്കിലും എനിക്ക അറിവുള്ള ചില സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. കരംകൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഗസറിന്റെ വലിപ്പം വളരെ അധികമായിരിക്കുന്നു എന്നു ഒന്നുരണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞതു കേട്ടാൽ വാസ്തവത്തിൽ കരം കൊടുക്കുന്നതിനു നിവർത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു വസ്തുക്കൾ എല്ലാം ലേലംചെയ്യുന്നതു് എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കു രണ്ടു വാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പറഞ്ഞ മാന്യന്മാർക്കു മറുപടിയിലുള്ള അഭിപ്രായം ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. റവന്യൂലേലം നടക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷിച്ചാൽ ചുരുക്കി ഈടുവസ്തുക്കൾ, ഒറ്റവസ്തുക്കൾ, ഇവയാണു ലേലത്തിൽ പോകുന്നതു്. വസ്തുക്കൾ നിസ്സാരമായ തുകക്കു ലേലത്തിൽ വാങ്ങുമ്പോൾ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർ അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരെക്കൊണ്ടോ, ബന്ധുക്കളെക്കൊണ്ടോ അതു പിടിപ്പിക്കും. ഈ രീതിയിൽ ഉള്ള വഞ്ചന കലർന്ന ലേലങ്ങളാണു ഫ ൦ ൦-ൻ ൻ ൦ ശതമാനം നടക്കുന്നതു്.

Mr. E. K. Kuriype : ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൂടി യോജിച്ചുകൊണ്ടാണൊ ഇങ്ങനെ നടത്തുന്നതു്?

Mr. K. M. Kesavan : നിശ്ചയം ഇല്ല. അല്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. കരംകൊടുക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട ആളുകൾ ധാരാളമുണ്ടു്. തെങ്ങുരോഗം നിമിത്തം കടലോരങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾ അനുഭവിക്കുന്നതായ പലവിധ വിഷമങ്ങളേയും പറ്റി എനിക്കു നേരിട്ടു് അറിവുണ്ടു്. ഞാനും അങ്ങനെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരാളാണു്. ചിരകാലംകൊണ്ടു കരകൃഷിക്കു ഫലഭ്രയിഷ്ഠമായ ഭൂമിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും വളം കുറവുള്ളതുകൊണ്ടും ശരിക്കു കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു സാധുക്കളായ കർഷകർക്കു കഴിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടും തീരപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള തെങ്ങുകൾക്കു ഒരുമാതിരി രോഗം ബാധിച്ചു് യാതൊരു ആദായവും കിട്ടാതെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും കടലോരങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന കർഷകർ വളരെ വിഷമതകൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഈവക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. M. Kesavan.]

സംഗതികളിൽ ഗവൺമെൻറിന്റെ ഒബ്ജക്ഷൻ പതിയണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. ഗുണക്കുറ്റമുള്ള വളംചേർത്തു കൃഷിചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാണ് തെങ്ങുകൾക്കു രോഗം ബാധിക്കുന്നതു് എന്നാണു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്.

The House adjourned for lunch at 1 o' clock and re-assembled at 2 o' clock.

Mr. K. M. Kesavan. സർ, ഇങ്ങിനെ കട്ടംകൃഷി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും, ശരിയായ ഗുണമുള്ള വളം ചേർക്കാൻ സൌകര്യമില്ലാതെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടും ആണ് ഈ തെങ്ങുരോഗം ഉത്ഭവിച്ചതെന്നു കൃഷിഡയറക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പലയിടത്തും നടത്തിയിട്ടുള്ള പര്യവേക്ഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ശരിയായ വളം ഇട്ടു കൃഷി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ തെങ്ങുരോഗത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാകുമെന്നു ഇതിനകം ഏറെക്കുറെ വെളിവായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: തെങ്ങുകൃഷി കട്ടംകൃഷി ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെയാണു്?

Mr. K. M. Kesavan: വളരെക്കാലമായി തുടരെ കൃഷിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു ഞാൻ കട്ടംകൃഷി എന്നു പറഞ്ഞതു്.

ഇങ്ങനെ ഭൂമിയുടെ ഗുണം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടും തെങ്ങുകൾക്കു രോഗം ബാധിച്ചതുകൊണ്ടും ആദായമില്ലാത്ത നിലയിൽ തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ കരക്കുടിശിക വാസ്തവത്തിൽ ഇളവുചെയ്തുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അതു വളരെ കഷ്ടമാണു. ഉണ്ടാകുന്ന ആദായത്തിൽ ഒരംശം ഗവണ്മെൻറിനു കൊടുക്കണമെന്നില്ലാതെ ഇല്ലാത്ത ആദായം ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നു ഒരു ഗവൺമെൻറും നിർബന്ധിക്കാറില്ല.

Mr. T. Krishna Pillai: The member was speaking in English and whether he is in order in speaking in Malayalam.

President: Order, order. I do not think we need take any objection. The honourable member may speak in some language, but may stick to one language.

Mr. K. M. Kesavan: It was with the permission of the panel of Chairmen that I began to speak in Malayalam.

ഇങ്ങനെ വാസ്തവത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ജനങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഗവണ്മെൻറു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. രാജ്യമൊട്ടുക്കു ഒന്നിച്ചു സർവെ നടത്തുകയും കണ്ടെഴുത്തുനടത്തുകയും തൽഫലമായി കരം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതു പക്ഷെ പ്രയാസമായിരിക്കും. എന്നാൽ തെങ്ങുരോഗം നിമിത്തം സങ്കടം നേരിട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ കായ്ത്തിലെങ്കിലും അതാതു താലൂക്കു തഹശീൽദാരന്മാരുടെയൊ അല്ലെങ്കിൽ അതിലേക്കധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയൊ മേൽനോട്ടത്തിൽ കരം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കാൻ എന്തെങ്കിലും വ്യവസ്ഥചെയ്തില്ലെങ്കിൽ വാസ്തവത്തിൽ ജനങ്ങൾ വളരെ വലയുകതന്നെ ചെയ്യും. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവൺമെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടി പതിയണമെന്നുമാത്രമെ എനിക്കുദ്ദേശമുള്ളൂ.

Mr. K. K. Kuruvila: Sir, I desire to bring to the notice of this House two or three things. The first thing is with regard to the price of paddy produced on the sea-coast areas. The price of paddy in the Kuttanad areas, is fixed at about $12\frac{1}{3}$ chackrams per parah. The price of paddy in the other taluks is even 14, 15, 16 or (I am told) 17 chuckrams per parah. I really cannot understand this difference in fixing the prices. The houourable member on my right side said that the quality of paddy in certain areas will differ. For example, paddy in Kuttanad is inferior to the paddy in the Karthigapally taluk. I am not quite sure of that. But I know of this fact, that the limit of the Kuttanad area borders on a small canal. The area on the other side is the eastern part of the Thiruvalla taluk. There is only a length of 40 feet which separates Kuttanad from the area I have in mind. I am almost certain, in spite of the assurance of the honourable member that the quality of paddy is the same. Under such circumstances, I cannot understand why there should be this difference. It may be unfortunate perhaps that the people on the eastern part of the Thiruvalla taluk belong technically to another taluk and not to the Kuttanad area. I therefore submit that there should be some scientific division of areas, so that people who produce the same quality of paddy, may pay the same price. Otherwise, I feel it is unjust on the part of certain people.

The second point I wish to draw the attention of Government is this. I am told that, 20 or 25 years ago, Tahsildars or other Revenue officers took particular interest in ryots and took care of bye-paths and footpaths. They were going round the areas to see whether the roads were in order, and whether there were any breaches upon roads, etc. They called people and took a kind of paternal interest in this matter. That attitude of the Revenne officers has now completely changed and there is not the attitude of kindliness and sympathy towards the people in these taluks. They could very easily come to that place and with their influence, they could call people together and without any expense to Government, they could put these roads in order and could ask them to repair breaches, etc. I am told that some Tahsildars say that they have no power to do that now. Any man has the power to do that, so far

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. K. Kuruvilla.]

as this matter is concerned. The Tahsildar, with his influence, must and can certainly do so. They also complain that they are over-worked. For example, for the meetings of the Village Unions at every pakuthi, they have to go and be present. They have to attend to a good deal of correspondence. Hence, I would make a special appeal to Government to inform these Tahsildars and other Revenue officers under them, to take particular interest in all these bye-paths and canals. It is very difficult for the people to come together and there may be consequent rivalry among the people. I therefore suggest that some kind of particular attention should be paid and that the Revenue officers will be instructed to take an abiding interest in the affairs of the people instead of sitting themselves down to a particular spot always doing correspondence and objecting to certain things on technical grounds.

There is the third thing, of which I have spoken *ad nausea* to this Council, about Kandukrishy lands. Those who converted agricultural lands into garden lands have been punished very severely. I want to submit that in these areas—especially water-ridden areas—where people cling on to their paternal property, they refuse to remove from one place to another in spite of Government orders, they break the provision with regard to garden lands. The difficulty is that they do not understand it. They do not think about it and it is actually when the officer reaches the spot that they suddenly realise that there is danger and within their eyes, they go about seeking for aid. I am told that certain assurance has been given that definite orders will be passed, in the course of the year, for the sake of these people who are particularly suffering. I hope Government would look into the question and pass orders, as early as possible.

Mr. G. Narayana Aiyar: I should like to bring to the notice of Government the grievances of Jenmies in the matter of Karampathippu cases. It is said that, in olden days, aristocratic families acquired properties in several places and were known by a particular family name or names in particular localities. It may be that the same family was living in different places under different names. They were dealing with their properties by mortgages, kanom, etc., and the properties were taxed after such alienations. Later on by force of circumstances, they had to come back to the same family from which they separated. The Revenue Authorities are now taking up Karampathippu cases as regards such properties also even though taxed before. What the Revenue authorities say is to avoid further Karampathippu proceedings additional taxation and issuing of Kudijenmom pattahs to tenants the Jenmi who is known by different family names in different places and having properties in different family names should prove by Government records that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

all the different family names are of one family and that the existing members who live in a family have rights to properties in other places where they are known by a different name. It is impossible to prove by Government record after years and years that they were living in the same property and that they once belonged to a particular family. There are registered documents and decrees of courts between the jenmy and tenant to show that they are members of particular families. These records are not recognised and our Revenue Authorities have carried on Karampathippu cases to such an extent that jenmies are put to very serious difficulties. It may not be possible to produce copies of Government records after the lapse of 100 years. The only evidence that they could furnish is deeds registered and decrees of courts between the jenmy and kudiyan which have declared that they are members of the original families. If these records do not satisfy the Revenue Officers for the purpose of Karampathippu proceedings, I submit, Sir, it is very difficult—

Rajyasevapravina M. K. Nilakanta Aiyar: I do not quite understand the point.

Mr. G. Narayana Aiyar: I will cite an instance. A family in North Travancore is known by several family names in different Taluks. One single Namboori family has 6 or 7 family names. The members of the same family live in several places under different names. They enjoy their property and alienate the property by kanom or otherwise under different family names in different places and the properties are then taxed. Later on they come to the same family from which they migrated. Now Karampathippu proceedings are again started under escheat proceedings. In such Karampathippu cases the Revenue Authorities say "Unless you prove by Government records or registered deeds that you are a member of the original family from which you migrated Karampathippu cases will be taken up and proceeded with."

Rajyasevapravina M. K. Nilakanta Aiyar: The question does not arise at all. Once the property has been alienated, it is subject to Karampathippu and the question raised is quite immaterial.

Mr. G. Narayana Aiyar: What the Revenue Authorities want is that the person should prove that he is a member of the family from which he originally migrated and to which he has come back and for such proof they want Government records. Such records are not available and when Karampathippu cases are taken great deal of difficulty and inconvenience ensue. The revised tax fixed in certain cases exceeds the jenmikaram and it is very costly to go to a civil court and fight out the right over the property especially in cases where the jenmikarom charged is very small. What I submit is that specific orders should be issued by Government to the Revenue authorities that whenever the parties produce court decrees or registered documents, they should be accepted and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

that they should not be called upon to produce Government documents.

Mr. V. Sankara Menon : Is there not the usual provision for going on appeal ?

Mr. G. Narayana Aiyar : All that will involve a great deal of expenditure which the party may not be able to bear.

With regard to poramboke enquiry I have to submit that it is very regretable that after one officer on making due enquiry declares a place to be not a poramboke, the officer succeeding him declares it to be a poramboke. If these things are allowed to take place, I ask where is the finality in such proceedings. Therefore I bring this to the notice of Government and submit that definite order ought to be issued by Government to the local authorities that when once a matter has been settled, it should not be re-opened and made a source of trouble to the inhabitants.

Mr. Puthupally S. Krishna Pillai: What is the provision of law under which an enquiry is made ? Why should any enquiry be made at all ?

Mr. G. Narayana Aiyar : The local authorities have a suspicion that a particular land is poramboke and then a report is submitted.

Mr. Puthupally S. Krishna Pillai: Are not these declared as porambokes under the Settlement Register ?

Mr. G. Narayana Aiyar : No, Sir, not to the knowledge of the parties. What is done is, they say that in regard to a particular land there is encroachment and a case is taken up. After going through the records produced by the party and local inspection it is decided by the then Revenue Officer that it is not an encroachment and that the land in question is not poramboke; when the next Revenue Officer comes, an encroachment case is taken up in respect of the same land and he measures the land, the decision now is that the land is poramboke. I submit that this should not be allowed and that there should be finality in regard to decisions.

Mr. T. K. Kittan : സർ, കരക്കുടിശികയ്ക്കുവേണ്ടി വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിൽപിക്കുന്ന നടപടിയിൽ കുറെ ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു. വലിയ ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാർക്കു കുറെ വസ്തു ലേലത്തിൽ പോയതുകൊണ്ടു വലിയ നഷ്ടമൊന്നും വരാനില്ല. എന്നാൽ പത്തോ പതിനഞ്ചോ സെൻറു ഭൂമി മാത്രമുള്ള സാധുക്കളുടെ കരക്കുടിശികയ്ക്കുവേണ്ടി അവരുടെ സ്ഥലം മുഴുവനും ലേലത്തിൽ വിൽപിച്ചു അവരെയും അവരുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും അതിൽനിന്നും ഇറക്കിവിടുന്നതു വളരെ സങ്കടകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കരം ഇളച്ചുകൊടുക്കുകയാണു നല്ലതു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സാധുക്കളായ ആളുക ളുടെ കരം ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ഇളച്ചുകൊടുക്കണമെന്നോ അതല്ലാ അ വരുടെ പക്കൽനിന്നും കരമെ ഈടാക്കരുതു എന്നോ, ഏതാണ് മെമ്പ റുടെ അഭിപ്രായം?

Mr. T. K. Kittan : ഇപ്പോൾ വന്നിട്ടുള്ള കരക്കുടിശിക ഇളവു ചെയ്തുകൊടുക്കയും മേലാൽ കരക്കുടിശിക വരാതെയിരിക്കാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്കയും വേണം. ഭൂനികുതിയിൽ മാത്രമല്ല, അബ് കാരി ഇനത്തിലും ഉള്ള കുടിശിക ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കണം. ഇപ്പോൾ വന്നിട്ടുള്ള കരക്കുടിശിക മുഴുവനും ഇളവുചെയ്തു നമുക്കു പുതിയ കണ ക്കു തുടങ്ങാം.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar : അവരുടെ ജംഗമസാമാ നങ്ങൾ ജപ്തിചെയ്ത് കരക്കുടിശിക ഈടാക്കുന്നതിൽ മെമ്പർക്കു വല്ല വി രോധവുമുണ്ടോ?

Mr. T. K. Kittan : യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. കുടിശികവി ഷയത്തിൽ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ കൂലിവേലക്കാരനാണെങ്കിൽ അയാൾ ഗവ ണ്മെൻറിനു എന്തെങ്കിലും കൂലിവേല (P. W. D., Maramat, etc.) ചെ യ്തും കടംതീർക്കാവുന്നതാണ്.

Mr. V. Sankara Menon: Sir, in connection with this demand I should like to mention one or two points. First of all, about the complaint in regard to sale of land for arrears of land revenue, I would suggest that definite instructions may be issued to the department that as far as possible exetnsive lands should not be sold for small arrears which are due. There is the provision in the Regulation which enjoins that as far as possible only such land as will cover the arrears should be sold in the first instance. I am sorry to say that this provision is observed more than in the breach than in its observance. I would suggest that in many cases it may be found possible to clear off the arrears by taking the produce of one season. About Rs. 3 or Rs. 4 may be due as arrears and what happens now is that two or three acres are being sold, whereas the produce of one season will be quite sufficient. If this is attended to by Government, then there will be no necessity for a revision petition or any other thing; because the thing is done and the arrears have been collected. This will also save pressure of work and the consequent loss of time and labour on the part of Government.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Sankara Menon.]

The second observation that I have to make is a sort of epitaphic one, Sir. Till recently there was an officer in control of the various branches of the Land Revenue Department—I mean the Land Revenue Commissioner. Whatever may be the advantage gained by the abolition of that office, I for one feel—not on personal ground, Sir, but for the sake of effective supervision of that very important department—that a co-ordinating controlling authority is essential. But now that it is too late, I do not wish to say more about this. I wish just to point out one thing. The legacy left by the last of the Land Revenue Commissioners, namely, his method of going to every pakuthy and getting into touch with the people, should be followed by the district officers who now take up the divided responsibility of the Department.

Mr. T. Krishna Pillai : Sir, I have to thank the Government heartily for accepting and acting upon the suggestion that I had the privilege of making when I spoke on this demand this time last year, *viz.*, the abolition of the superfluous post of the Land Revenue Commissioner. Sir, this shows and exemplifies the readiness of the present administration to accept and act up to the wishes of the people whenever a just and practical proposal is offered to them.

Sir, when one talks on the Land Revenue Department, he cannot do so without thinking of the agriculturist and his present distress. The budget speech of the Financial Secretary is painfully barren of any indication of any sympathetic inclination on the part of Government to deal seriously with the existing sufferings of the rural population. Sir, you have in your statement said—

> "The general economic depression has also affected this State. It is because of these considerations, namely, the possibilities of emergencies of a vast character in all spheres, the problem of cyclone relief, the problem of the coir workers and other cottage industries, the problem of the general economic slump that Government came to the conclusion that they must have at least Rs. 10 lakhs in their hands as a kind of reserve to be dealt with as the emergencies dictated. The Government of Travancore are awaiting reports by local officers and it is my intention to visit the locality personally."

Sir, I may be permitted to ask whether the concluding portion of this statement does not contain a side-hit to the effect that the Government have not yet realised that there is economic distress in the land despite the representations that were made from the non-official side of this House. I for one do not think, Sir, that at this time of day the Government should wait for any report that has yet to be made by the different local officers of the Government. Sir, there *is* distress, which but beggars description. In addition to the meagre funds allotted for rural relief, you have, Sir, announced that a fund of about a lakh odd of rupees will be set apart for relief of distresss.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President : One and a half lakhs this year.

Mr. T. Krishna Pillai : Yes, I too join in the chorus of congratulation to Government for having set apart this sum for this purpose. But I must submit that if this fund is meant to be spent for the relief of distress consequent on any unforeseen and unexpected calamity that might happen in the course of the next year, I for one do not find anything for jubilation or satisfaction. If that is the intention of Government, then, I daresay, that there was no necessity for such a fund to be set apart at all, for by the Legislative Rules ample powers are given to the Dewan to certify the expenditure of any amount to meet such unforeseen emergencies without resorting to the dilatory formality of moving for a supplementary grant. And forsooth, in the past, Section 32 of the Act was invoked on various occasions to meet such contingencies, and sometimes, I may be pardoned when I submit, to meet expenses which would not and could not be countenanced by this side of the House if brought on the floor of the legislature for sanction. Sir, I would urge in all seriousness, that the proposed fund together with a handsome portion of the amount set apart as a reserve in the budget may with advantage, be utilised for the immediate amelioration of the rural population.

Sir, coming to the revenue collection work, I want just to point out certain notorious defects existing in the present system pursued by the Revenue Department in realising the arrears of revenue under the Revenue Recovery Regulation. First, there is the issue of demand notices. These notices are issued by the Pakuthy staff. In the revenue records, it would be seen that demand notices are issued in every case of arrears of land tax. Sir, we on this side of the House especially those who had the fortune to face a contested election, knows full well that these revenue records are in majority of cases quite unreliable and false records as regards defaulters. What usually happens is that the Thandaper holders are not in existence—they might have joined the majority long ago, but the records would show that the demand notices have been properly issued to them. And for every such service of demand notice a fee of chs. 4 is realised. Secondly, with regard to tom tom charges the Revenue authorities realise Chs. 14. We know from practical experience that no tom-toming is performed. This is another unnecessary burden put on the tax-payer under the plea of performing a legal proceeding without doing anything of the sort at all. Lastly, I may say a word about the system of conducting revenue sales. There are provisions in the Act under which distraint of movable properties could be had. Nobody will have any great objection in taking coerceive steps against movables. If such movable properties cannot be attached, then immovable properties may be attached and sold in auction. What generally happens is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Krishna Pillai.]

that notices are issued to Thandaper holders who are not in existence and then the property is auctioned. The provisions in the Act for taking possession by Government of lands from which tax is in arrears is now being uniformly disregarded. In view of the acute economic distress prevailing in the land, I would submit, that such steps could be taken with advantage to protect a ryot from his helplessness in being forced to part with his land. I may in this connection refer to the speeches of the Legal Remembrancer, who, when he had the privilege of being a member on this side of the House, advocated in his own characteristic forcible manner the removal of such defects and urged for necessary changes in the Act itself and may I take this opportunity. to request him, to advise the Government to bring about these changes which he himself has feelingly advocated.

Mrs. Abarnam Gnanasikhamony: Sir, I fully endorse what the honourable member Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai said regarding the collection of land tax. Undoubtedly the big arrears are mainly due to the present procedure in collecting these taxes. Mr. Krishna Pillai explained this in a picturesque way. I also agree with what Mr. Kalloor Narayana Pillai stated about the inadequate way in the service of the demand notices and attachment. That is prevalent in our taluks also. This is not the first time that these two points have been brought to the notice of Government; but these have been repeatedly said on the floor of this House. I request you, Sir, kindly to take active measures on this behalf so that the public and the Government may be benefited.

Mr. A. Easwara Pillai: Sir, my honourable friend Mr. Ananthasiva Aiyar stated that the non-payment of tax by a large majority of tax-payers is due to unwillingness.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Sir, may I correct that? I did not say that it was due to unwillingness. What I said was that the method of payment would lead one to suspect that they are unbusinesslike.

Mr. A. Easwara Pillai: Sir, my friend also cited instances to prove his contention. For instance the ryots of Tovala and Shencottah are very prompt in the payment of taxes. The inference is that the people of other taluks are reluctant to pay their dues to Government. That is the reason why I said that Mr. Ananthasiva Aiyar remarked that the vast majority of tax-payers are unwilling to pay their taxes.

President: Need the honourable member discuss that matter? We all do it with a little reluctance. It is common human nature.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. Easwara Pillai: My honourable friend Mr. K. M. Kesavan also said that 90 per cent. of attachment and sales for arrears of tax is due to the duplicity of the tax-payer who wishes to defraud his creditors by bringing his properties in revenue sale. My submission is that this is a cruel exaggeration. The fact is that on account of acute economic distress the vast majority of the ryots are not able to pay the land tax. The land tax was once the main item of income of the State. If the people were then unwilling to pay their tax the Government would not have functioned. But it might be known definitely that the nonpayment of tax is not due to unwillingness but on account of sheer incapacity to pay it in time. Government have allowed 4 instalments for paying the tax. That is a very good arrangement. But what the Land Revenue Department does is that they take coercive steps as soon as a single instalment is defaulted. A demand notice will be issued. The charge of one notice is 4 chs. If the tax-payer fails to pay the 4 instalments, coercive steps will be taken for all the instalments separately. That means he will have to pay the charges for 4 demand notices. If attachments are made another eleven chuckrams should be paid in each case. If sales are conducted petition fee of chs. 14 and the commission also be given if he wishes to deposit the money. If the local authorities have wrongly attached and sold the property in revenue sale he has to file a revision petition before the Dewan. That means he has to pay Rs. 2 as stamp fee. The poor ryots are thus compelled to undergo all these hardships on account of their inability to pay the tax. Under such circumstances it is not fair to say that the people are unwilling to pay their tax. Sir, the tax falls legally due only after the expiry of the official year. Taking coercive steps 4 times in the year for the realisation of the tax is very hard. Further, the practice of issuing 4 demand notices in the year is also objectionable.

Then there is another hardship. If a person has several properties in a particular pakuthy, separate pattas will be issued to him. The result is that for arrears of tax separate demand notices will be issued for the different items of properties. My submission is that if a person has got several properties in the same Pakuthy supplemental pattas should be issued to him. So that the land holder will have to pay for only one demand notice.

I agree with my friends who have stated that there is no proper service of the demand notices. Personal service is insisted by rules, but not at all strictly followed by the Pakuthy officers. On the other hand the Pakuthy Accountants will write the notice and the peons will tear them away without serving them personally.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Easwara Pillai.]

That is the practice obtaining in the Pakuthies. Then there is another practice which I doubt whether it is authorised by the Department or Government, is still in vogue in all places. The Pakuthy staff used to plant flags in the paddy lands, as an indication of attachments. These flags are posted without having effected any legal attachment. If the crops are removed by the owner, proceedings will be started for attachment and some times it will end in criminal prosecution.

In this connection, I would bring to the notice of Government another question. It is time that they consider the possibility of abolishing land tax in toto. Though this was once the main income of the Government now it has got only a very unimportant place. Government may say that this item of income has got fixity and all other items of income are liable to fluctuation. This contention may be true in theory, but our experience is that other items of income also have come to stay. Now the most important item of income is that derived from customs and Excise, which is liable to fluctuate in times of international crises. But we had tested in the last World War, but the income on the Excise and customs remained undisturbed. So also the case with this war, the variations are not marked. Sir, the present Government is credited for many far-reaching reforms. This is certainly a fit case for the consideration of Government. It will be a great boon for the poor tax payers, if the Government abolish the land tax, which will not materially affect the financial position of the State.

Mr. V. Sankara Menon: May I know is there any country without a system of land tax?

Mr. A. Easwara Pillai: If we abolish land tax, entirely, our position will be that of the year 1113. In that year, the total income of the State was nearly two crores and fifty lakhs and this year we have increased the revenue to the extent of thirty lakhs more. For relieving the distress of the poor ryots, I request the Government to abolish the land tax.

President: Does the honourable member relish the imposition of tax on agriculture?

Mr. A. Easwara Pillai: I am going to propose something on that line. Before I do that, my submission is that about 16 lakhs of rupees are expended on collection charges and the Department makes only a profit of about 20 lakhs. This small profit, Government can forgo for the good of the majority of the people of the State. I am in favour of imposing income tax on incomes received from agriculture. I will go to the extent of suggesting that persons who get income of Rs. 500 and above should be asked to pay income tax. The vast majority of the ryots are nominal land owners. They must be exempted from the payment of income-tax.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Sir, I shall deal with some of the points raised by the honourable members in respect of this demand. First of all, Mr. Easwara Pillai was saying that the tax should be considered as arrears only after the year has elapsed. I shall read the relevant rule on the point. It reads thus:—

> "An 'arrear of Public Revenue" due on land is the whole or any portion of any kist or instalment of such Revenue not paid on the day on which it falls due according to the kist bundi or any engagement or usage."

It is clear therefore that if tax is not paid on or before the instalment date, it becomes arrears and, after that date, it can be collected under the provisions of the Revenue Recovery Act.

Another point that was raised was with regard to the lands sold in revenue auctions and it was suggested that they should be proportionate to the arrears due. Section 41 of the Revenue Recovery Act clearly says that lands that are necessary for the realisation of arrears alone should be sold, and if any deviation is made in the application of that rule and the same is brought to the notice of the authorities, then that can be looked into.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: അവശ്യത്തിലധികമായി കരത്തിന്റെ തുകയിൽ വളരെ അധികമായ വിലക്കുള്ള വസ്തുക്കൾ കരക്കുടിശികക്ക ലേലത്തിൽ വിറ്റിട്ടുള്ളതായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടോ.

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ശരിയായ നടപടി നടത്തി വേണ്ടത പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

Some honourable members referred to the large number of auction sales notified in the Gazette and to the issue of an unnecessarily large number of demand notices. Sir, no one likes to pay any tax willingly. As long as the present system of land tax exists, and as long as Government have to depend on land tax as a steady source of revenue, Government have to enforce payment of the taxes in time. When it is found that large amounts are in arrears, the department is forced to apply the provisions of the Revenue Recovery Act and the Rules thereunder. If the majority of the *pattadars* are prompt and regular in the matter of payment of taxes, the position would have been different. Government and the officers of the Revenue Department would only be very glad if they could possibly avoid action under the Revenue Recovery Act in the majority of cases.

Mr. Kalloor Narayana Pillai: കുടിശിക ഈടാക്കുന്നതിൽ ജംഗമസ്വത്തുക്കൾ ഇല്ലെങ്കിൽ മാത്രമെ സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിൽക്കാൻ പാടുള്ള എന്ന രൂളില്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. Ramakrishna Aiyar : I am coming to that point. It is true, Sir, that, on account of the general economic depression prevailing in the land, people are not able to pay the taxes in time. But, fortunately, as the Nirak statements of various taluks would show, the prices of agricultural produce, especially paddy and cocoanuts, are gradually going up, so much so, there is no reason to apprehend difficulties in the matter of payment of the taxes due to Government. Sir, it may be noted that, among the defaulters, there are even rich *pattadars* who would not pay their taxes in time. It is not the really very poor persons who are ordinarily the defalters. Most of them are very prompt in the payment of taxes for fear of the necessity to pay additional amounts by way of demand notice fees and coercive process fees. Some of them pay up the amount when the Proverthicar or the Accountant goes round and induces them or presses them for payment. It is the middle class and the richer class and the more influential persons and persons who are well conversant with the provisions of the Revenue Recovery Act and the Rules thereunder that default payment of taxes.

Mr. K. M. Kesavan : Will the honourable member substantiate these statements?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar : Yes, Sir, I am prepared to substantiate every statement that I have made provided, I have time.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: കരക്കുടിശികക്കു വേണ്ടി വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിൽക്കുന്നതിനു ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്തതിനു ശേഷം ഭൂരിഭാഗം വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാരും അവരുടെ കരം ലേലത്തിനു ഇടവരുത്താതെതന്നെ അടച്ചുതീർത്തിട്ടുള്ളതായി അറിയാമൊ?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar : Yes, Sir.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്, കരക്കുടിശികക്കു വസ്തുക്കൾ ലേലം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ നോട്ടീസുകളും മറ്റും ശരിയായവിധത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നു ഉൗഹിക്കാവുന്നതല്ലേ?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar : അല്ല. In the case of persons belonging to the richer class, who invest their amounts and care for interest and would not mind their names appearing in the Gazette as defaulters, the interest that they can get will more than compensate for the demand notice fees and the coercive process fees. They can pay the tax before the lands are actually sold in revenue auction. Most of them will be influential also and no one will come forward to bid their lands in auction and thus they can gain time, sometimes a year or two years.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. T. Krishna Pillai: May I know if the member is reading any report?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Sir, I have only made some notes on the points raised during the debate.

It is only when the lands are bid in auction that they will have to pay a commission to the auction purchaser and that within a month only.

So many demand notices happen to be issued because, the custom in this country has been to wait for demand notices to pay the taxes. In the Shencotta taluk, *pattadars* consider it a disgrace to be served with demand notices and therefore they promptly pay their taxes on or before the date on which the kits falls due and generally no difficulty is experienced in the matter of collection of taxes in that taluks. The position in most other taluks is entirely different.

Mr. T. Krishna Pillai: May I know from the member whether it is not a fact that demand notices have been issued to persons who have died long ago?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: That is the case sometimes. But they are only irregularities and mistakes on the part of the pakuthy staff and if they are brought to the notice of the Tahsildars or the higher authorities, the matter could be rectified. Therefore my point is that we need not be frightened by the large number of demand notices issued or the large number of sales of lands notified in the Gazette every year in connection with the recovery of land tax. Let us take the case of 1115. The exact figures for 1116 are not available. Out of 41 48 lakhs of revenue, the amount recovered on or before the due date is 32 per cent, that is, Rs 11,96,818 or about 12 lakhs. The total number of demand notices issued is 10,44,789 and that for an amount of Rs. 2[illegible],30,426. That works out at 68 per cent. of the revenue. As regards distraint and attachment notices, the figure comes to 57,900 which involves an amount of Rs. 8,09,462.

Mr. A. Easwara Pillai: May I know what is the total amount realised on account of demand notices in the year 1115?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: I have not got the figures. The distraint and attachment notices come only to 5·5 per cent or about 1/20th of the notices issued. Of these 10,44,789 demand notices, in about half the number of cases, the defaulters would pay the amount before the notices are actually served on them. The demand notices are prepared for the amounts due on the 16th of the kist months. But, in most cases, when the defaulters pay the amount in that month itself or in the beginning of the next month, the chances are that the demand notices would not have been served

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Ramakrishna Aiyar.]

at all. The Pakuthi peons have to go about in the pakuthies to serve the demand notices and this takes some time. The amounts covered by the unserved demand notices are written off the accounts. Of the above 57,900 cases in which the properties were distrained and attached, the number of defaulters whose properties (movables and immovables) were sold came to only 24,979 and the amount involved was Rs. 3,93,619 which is only about 9·5 per cent of the total revenue, and, the number of cases in which the sales of immovables were confirmed came to only 6,273 cases involving Rs. 76,127. This works out at 1·8 per cent of the total land revenue. Thus it will be seen that it was only for 1·8 per cent of the land revenue that the properties were actually sold in 1115. Even among these cases, some may go to the Land Revenue Commissioner or to Government in revision and the sale may be cancelled. It is not therefore a very alarming feature as is stated to be.

Mr. T. Krishna Pillai: May I know the number of cases in which Government have taken possession of the lands as per the Revenue Recovery Act?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: I have not got those figures.

In the case of sales notified in the Gazette, experience has shown that, in about half the number of cases, the defaulters pay the dues on or before the date fixed for auction and on the date of auction, of the remaining half in some cases there will be no bidders and it is only in the further remaining cases that the properties are sold. Of these latter cases, in half the number the amounts will be paid within 30 days from the date of auction. So much so, the number of cases going up for confirmation will be only a very small percentage of the cases notified in the Gazette for sale.

Mr. V. Sankara Menon: May I know whether there are cases of irrecoverable taxes?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: In some cases taxes are irrecoverable

Mr. G. Narayana Aiyar: Are there not cases of sales being set aside?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Yes, Sir. I used to insist upon the distraint of movables in all possible cases, and before sanctioning the attachment of immovables, I used to satisfy myself from reports by Proverthicars that the defaulters had not enough movables to proceed against. In some cases, demand notices may not have been served in person, and consequently, the parties do not know in time about the coercive processes started against them. Therefore I used to insist on sale notices also being served in person.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Is the member aware that at the time of attachment of properties Proverthicars are experiencing dangerous situations?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Yes, Sir. Even in the matter of the service of the demand notices, the pakuthy staff are experiencing great difficulties. When they go to the parties they refuse to accept the demand notices. That is the experience.

Mr. Kallur Narayana Pillai: ഫ ഫ ൪-ൽ ഉ ർ ,ൻ ന്റെ ലേലം നടത്തി. ഉ , ഠ സ ക്ക കേസുകളിൽ മാത്രമെ ജംഗമങ്ങൾ ജപ്തി ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ബാക്കി ജംഗമങ്ങളൊന്നും കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണൊ സ്ഥാവരംലേലം നടത്തിയതു്?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: എന്നല്ല. ബാക്കിയുള്ളതിൽ ജംഗമങ്ങൾ ജപ്തിചെയ്തില്ലെന്നെയുള്ളൂ.

It is true Sir, that in certain cases demand notices are not properly served by the pakuthy staff and specific instances, if brought to the notice of the authorities, will be taken serious notice of.

Mr. Kallur Narayana Pillai: വിളവുകൾ ജപ്തിചെയ്യുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടൊ എന്നുള്ള വിവരം അറിയാൻകഴിയുന്നില്ല.

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: അതിനാണ് കൊടി നാട്ടുന്നതു്. കൊടി കെട്ടിയാൽ വിളവു ജപ്തിചെയ്യ എന്ന ഉടമസ്ഥന്മാർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും.

In some cases on account of demand notices not having been properly served on the parties, the parties do not know that coercive processes are started against them and for that purpose sale notices have been introduced. When the properties are proposed to be auctioned, sale notices are issued and the authorities confirming the sales particularly see if the notices have been properly served or not.

Mr. V. Sankara Menon: May I know whether the serving of sale notices is a condition precedent to all auctions?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Yes, Sir.

As a matter of fact the distraint of movables is more convenient for the Tahsildar who is anxious about the collection work. In the case of movables the Tahsildar himself can confirm the auction sale while in the matter of the sale of immovables the papers have to be sent to the higher authorities. Therefore by distraint of movables the Tahsildar can easily get good collection and at the same time the party is given sufficient time. In the case of distraint of movables they will be sold only after fifteen days of the publication of the notice of sale, while in the case of immovables there is the chance that the party may not know till the auction sale is conducted.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know whether demand notices are issued in British India ?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Demand notices are not issued in British India.

With regard to the cocoanut pest prevailing in the coastal regions, Government are aware that the pest is causing serious loss and they are convinced of the necessity of a re-settlement. There are inequalities of taxation and they have to be equalised. In some places the tax may have to be reduced while in other places, it may have to be enhanced. The matter is engaging the attention of Government. In the matter of re-settlement there is the question of cost which may go to a crore of rupees. The question whether a re-survey or a revision survey should be conducted is also being considered by Government. The question will be decided soon.

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : May I know the cost if a settlement without a survey is conducted ?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: About Rs 75 lakhs.

President : It is very difficult to ascertain the real position without a proper re-survey because of encroachments especially in portions north of Quilon.

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Government are alive to the necessity of the Tahsildars moving closely with the people and taking real interest in the village uplift and special consideration will be shown to Tahsildars who do good work in that direction. Orders will be issued accordingly.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : പ്രവൃത്തിക്കാരന്മാർ സ്ഥലത്തുചെന്ന് പണം പിരിക്കുന്നതായാൽ ഇതിനേക്കാളും കൂടുതൽ പണം പിരിയും എന്ന് ബോദ്ധ്യമുണ്ടോ ?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: Yes, Sir. There is a rule that the Proverthicars and the Accountants should not go about for the collection of taxes. But that rule is not observed. As a matter of fact Proverthicars and Accountant's are moving about and collecting taxes.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: അങ്ങനെ പിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഫലമുണ്ടോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചത്.

Mr. S. Ramakrishna Aiyar ശരിയായപോലെ പിരിച്ചാൽ ശരിയായ ഫലമുണ്ട്.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷമങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിയുന്നതിനായി പ്രവൃത്തിക്കാരന്മാർ എല്ലാവരും സ്ഥലത്തുചെന്നതന്നെ പണം പിരിക്കണമെന്ന രഹസ്യമായി ചട്ടംകെട്ടുമോ?

Mr. S. Ramakrishna Aiyar: അങ്ങനെ ആണ് നടക്കുന്നത്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

There was a suggestion that the post of the Sanketham Tahsildar should be abolished and the work entrusted to the local Tahsildar. Already the work of the Tahsildar of the taluk is very heavy and it will not be possible to entrust him with this work also.

Mr. Kallur Narayana Pillai was saying that in the case of some of the old registries where lands were registered on the basis of eye sketches the excess area is not being registered. The instructions issued recently by Government apply more to the unauthorised encroachments on Government lands and cases such as those mentioned by the honourable member will be sympathetically considered by Government.

The question that Government be granted a sum of Rs. 8,21,670 under Demand II—Land Revenue and Taxes on Income was put to vote and carried.

The Demand was passed and grant was made.

DEMAND III—STAMPS.

Mr. R. Rama Varier: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 70,969 under Demand III - Stamps.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Sir, I oppose the Demand. My idea is to bring home to the Government the fact that the Stamps are not available in sufficient quantities in the rural areas of the State. Stamps are being sold through certain licensees called Vendors. These Vendors do the business expecting some sort of remuneration or commission for the sale of the Stamps. So it cannot be expected that there will be very large sales in rural areas or that there will be vendors in each and every village. Now that we have got sufficient number of Anchal Offices conducting savings bank accounts, will it not be convenient if these Anchal Masters are entrusted with the sale of these stamps and stamp papers also just as the Treasury Officers are empowered to sell the stamp papers. If such an arrangement is made I think there will be greater facilities for the village people to purchase the stamps. Now on account of the fact that no stamps are available in village areas, people manage to execute the documents without stamps. When these documents happen to go to courts, the parties will have to pay penalty. In the case of many, they do not go to courts at all.

Mr. G. Narayana Aiyar: Does the honourable member think that these Anchal Masters should be entrusted with these very valuable stamp papers?

Mr. M. K. Ananthasvia Aiyar: They are Government servants and have deposited certain amount as security. So they can be given papers just to cover their security amount.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know the value of the stamp papers up to which Anchal Masters could be entrusted?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly